



Veelgestelde vragen over de Europese Houtverordening (995/2010)

Hieronder vindt u enkele veelgestelde vragen over de EU Houtverordening (995/2010). De vragen zijn ingedeeld op basis van het onderwerp.

Hout en houtproducten die onder deze verordening vallen

1. *Valt het hout en/of de houtproducten dat/die ik verhandel onder de Europese Houtverordening?* 3
2. *Welk hout en/of houtproducten vallen niet onder deze verordening?*..... 4

Stelsel van zorgvuldigheidseisen

3. *Wat is een stelsel van zorgvuldigheidseisen?*..... 5
4. *Waar zijn de regels voor een correcte uitvoering van de zorgvuldigheidseisen te vinden? Kunnen de bedrijven dit zelf doen of moeten ze iemand inhuren?* 6

Marktdeelnemer en verantwoordelijkheden

5. *Wat wordt bedoeld met de term “marktdeelnemer”?*..... 7
6. *Wat wordt van mij als marktdeelnemer verwacht?*..... 8
7. *Wat moet ik doen als ik hout of houtproducten importeer van buiten de EU?* 12
8. *Wat moet ik doen als ik hout of houtproducten produceer in de EU?*..... 12

De verantwoordelijkheden van handelaren

9. *Wat houdt de term “handelaar” in?* 13
10. *Wat wordt van mij verwacht als handelaar?* 13
11. *Wat moet ik doen als ik hout of houtproducten koop van een leverancier gevestigd in de EU?*..... 133

Toezichthoudende organisatie

12. *Wat is een toezichthoudende organisatie?* 13
13. *Hoe word ik een toezichthoudende organisatie?* 14

Legaliteit en conformiteit

14. *Hoe kan ik voldoen aan de EU Houtverordening?*..... 144
15. *Wat is de beste certificeringsstandaard om ervoor te zorgen dat ik onze producten kan blijven invoeren in de EU?* 14
16. *Is er een verklaring of tekst met betrekking tot de Europese houtverordening die ik kan gebruiken in de communicatie met klanten?* 14

FLEGT en CITES

17. *Wat is FLEGT?* 15
18. *Wat is CITES?* 16

Certificeringssystemen zoals FSC en PEFC

19. Is de EU Houtverordening hetzelfde als de Forest Stewardship Council (FSC) of het Programme for the Endorsement of Forest Certification (PEFC)? 16
20. Kan er worden aangenomen dat hout uit Chain of Custody systemen, zoals onder andere FSC, PEFC, Malaysian Timber Certification Scheme (MTCS) en Verification of Legal Origin (VLO), voldoet aan de EU Houtverordening? 17
21. Zijn FSC en PEFC zorgvuldigheidspartners? 18

Uitvoering en sancties

22. Welke organisatie is verantwoordelijk voor uitvoering van de EU Houtverordening?..... 18
23. Waaruit bestaan de controles en sancties? 18
24. Kan ik na 3 maart 2013 hout invoeren in de EU? 19

Implementatie op 3 maart 2013

25. Wat moet ik doen met hout/houtproducten die ik nu bestel maar die pas na 3 maart 2013 fysiek op de EU-markt worden gebracht?..... 19

Overeenkomstige wetgeving in de VS en Australië

26. Wat doen de EU, de VS en Australië om hun systemen af te stemmen wat wetgeving en zorgvuldigheidseisen betreft zodat ons bedrijf dezelfde processen kan doorlopen bij export naar deze verschillende markten?..... 20
27. Waarom kan de EU producten niet geleidelijk introduceren zoals de Lacey Act? 20

Praktische zaken

28. Ben ik een marktdeelnemer als mijn agent het hout of de houtproducten voor het eerst op de EU-markt brengt? 21
29. Wat moet ik doen wanneer ik hout koop van een zagerij of handelaar buiten de EU die een gedeelte van het hout heeft gekocht van leverancier A en een gedeelte van leverancier B? 22
30. Hoe vaak dien ik het stelsel van zorgvuldigheidseisen toe te passen?..... 22

Hout en houtproducten die onder deze verordening vallen

1. Valt het hout en/of de houtproducten dat/die ik verhandel onder de EU Houtverordening?

4401	<i>Brandhout, in de vorm van ronde of andere blokken, rijshout, takkenbossen en dergelijke; hout in plakjes, spanen of kleine stukjes; zaagsel, resten en afval, van hout, ook indien geperst tot blokken, briketten, pellets of dergelijke vormen</i>
4403	Hout, onbewerkt, ook indien ontschorst, ontdaan van het spint of enkel vierkant behakt of vierkant bezaagd
4406	<i>Houten dwarsliggers en wisselhouten</i>
4407	Hout, overlans gezaagd of afgestoken, dan wel gesneden of geschild, ook indien geschaafd, geschuurd of met vingelrasverbinding, met een dikte van meer dan 6 mm
4408	Fineerplaten (die verkregen door het snijden van gelaagd hout daaronder begrepen), platen voor de vervaardiging van triplex- en multiplexhout of voor ander op dergelijke wijze gelaagd hout, alsmede ander hout, overlans gezaagd, dan wel gesneden of geschild, ook indien geschaafd, geschuurd, met verbinding aan de randen of in de lengte verbonden, met een dikte van niet meer dan 6 mm
4409	<i>Hout (niet-ineengezette plankjes voor parketvloeren daaronder begrepen), waarvan ten minste één zijde over de gehele lengte of uiteinde is geprofileerd (geploegd, van sponningen voorzien, afgerond met V-verbinding of dergelijke), ook indien geschaafd, geschuurd of met stuikverbinding</i>
4410	Spaanplaat, zogenoemde oriented strand board (OSB) en dergelijke plaat (bijvoorbeeld zogenoemde waferboard), van hout of van andere houtachtige stoffen, ook indien samengeperst met harsen of met andere organische bindmiddelen
4411	Vezelplaat van houtvezels of van andere houtachtige vezels, ook indien gebonden met harsen of met andere organische bindmiddelen
4412	Triplex- en multiplexhout, met fineer bekleed hout en op dergelijke wijze gelaagd hout
44130000	<i>Verdicht hout, in blokken, in planken, in stroken of in profielen</i>
441400	<i>Houten lijsten voor schilderijen, voor foto's, voor spiegels en dergelijke</i>
4415	Pakkisten, kratten, trommels en dergelijke verpakkingsmiddelen van hout; kabelhaspels van hout; laadborden, laadkisten en andere laadplateaus van hout; opzetranden voor laadborden, van hout; (Niet verpakkingsmateriaal dat uitsluitend wordt gebruikt als verpakkingsmateriaal om een ander op de markt gebracht product te ondersteunen, beschermen of dragen.)
44160000	Vaten, kuipen, tobben en ander kuiperswerk, alsmede delen daarvan, van hout, duighout daaronder begrepen
4418	<i>Schrijn- en timmerwerk voor bouwwerken, daaronder begrepen panelen met cellenstructuur, ineengezette panelen voor vloerbedekking en dakspanen ("shingles" en "shakes")</i>
Houtpulp en papier van de hoofdstukken 47 en 48 van de gecombineerde nomenclatuur, met uitzondering van producten op basis van bamboe en door terugwinning (uit resten en afval) verkregen producten	
9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 and 9403 90 30	<i>Houten meubels</i>
9406 00 20	<i>Geprefabriceerde bouwwerken</i>

De EU Houtverordening 995/2010 heeft betrekking op een groot aantal verschillende houtproducten die worden genoemd in de bijlage van de gecombineerde EU-nomenclatuur¹. Hierboven staat het volledige overzicht. Producten met betrekking tot de verpakkingindustrie zijn dikgedrukt weergegeven.

In navolging van de gecombineerde nomenclatuur dekt HS Code 4819 het volgende:

Dozen, tassen, zakken en ander verpakkingsmateriaal, van papier, karton of cellulosepapier; archiefdozen, postbakken en gelijksoortige artikelen, van papier of karton, van een soort gebruikt in kantoren, winkels en dergelijke.

Klik hier voor de [EU Houtverordening](#) en de bijlage.

2. Welk hout en/of houtproducten vallen niet onder deze verordening?

Uitsluiting van houten verpakkingen in gebruik

Wanneer een of meerdere van de op pagina 8 genoemde houtproducten op de markt worden gebracht als zelfstandige producten en niet als verpakking voor een ander product, vallen ze onder de houtverordening en moet er dus een stelsel van zorgvuldigheidseisen worden gehanteerd. Verpakkingsmateriaal valt onder de EU Houtverordening wanneer het wordt geïmporteerd als een afzonderlijk product onder code 4415 of 4819 van de gecombineerde nomenclatuur. Dit materiaal valt niet onder de verordening wanneer het exclusief wordt gebruikt voor het ondersteunen, beschermen of dragen van een ander geïmporteerd product (dat wel of geen houtproduct kan zijn).

Voorbeeld: wanneer een bedrijf pallets importeert als zijnde pallets, valt dit onder de verordening. Wanneer een bedrijf echter tv's importeert op een pallet, dat dus geen afzonderlijk product is, valt deze pallet niet onder de verordening.

De verordening geldt niet voor houtproducten afgeleid van hout of houtproducten die al op de interne markt zijn gebracht.

Uitsluiting van stuwhout

Stuwhout valt niet onder de verordening: alles wat niet is geïmporteerd als een zelfstandig product maar dat wordt gebruikt voor de bescherming of ondersteuning van een ander product, wordt niet gedekt. Dit geldt dus ook voor stuwhout.

Uitsluiting van gerecyclede producten

De verordening heeft geen betrekking op gerecyclede producten. Als er echter sprake is van een product gemaakt van een combinatie van vers hout en andere gerecyclede of gebruikte materialen, valt het verse hout van het product onder de verordening.

¹ Deze bijlage bevat een overzicht van het hout en de houtproducten zoals vastgesteld in de in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad vastgestelde gecombineerde nomenclatuur waarvoor het bepaalde in deze verordening geldt. Alle goederen geïmporteerd naar of geëxporteerd uit de EU moeten worden geclassificeerd voor douanedoelinden. Aan elk afzonderlijk product wordt een specifieke classificatiecode toegewezen. De Raad heeft voor Verordening (EEG) nr. 2658/87 een gecombineerde nomenclatuur gemaakt. Deze nomenclatuur bevat de algemene regels voor de classificatie van goederen tot een niveau met acht cijfers en wordt jaarlijks bijgewerkt. De laatste versie van de gecombineerde nomenclatuur is verkrijgbaar op: http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/combined_nomenclature/index_en.htm

Stelsel van zorgvuldigheidseisen

3. **Wat is een stelsel van zorgvuldigheidseisen?**

Voor een **stelsel van zorgvuldigheidseisen** moet een marktdeelnemer informatie verzamelen over hout en houtproducten en hun leveranciers zodat er een volledige risicoanalyse kan worden gemaakt om het risico te beperken dat er illegaal gekapt hout of producten met hout uit illegale kap op de EU-markt worden gebracht. Het stelsel van zorgvuldigheidseisen behelst de volgende elementen:

1. **Maatregelen en procedures om toegang te bieden tot de volgende informatie** over de partij hout en houtproducten van de marktdeelnemer die op de markt worden gebracht:
 - a. beschrijving, met inbegrip van de handelsnaam en het type product alsmede de gebruikelijke benaming van de boomsoort en, indien van toepassing, de volledige wetenschappelijke benaming daarvan,
 - b. land waar het hout is gekapt (en, indien van toepassing, het subnationale gebied waar het hout is gekapt alsmede de kapconcessie),
 - c. hoeveelheid (uitgedrukt in omvang, gewicht of aantal eenheden),
 - d. naam en adres van de persoon die het hout aan de marktdeelnemer heeft geleverd,
 - e. naam en adres van de handelaar aan wie het hout of de producten daarvan zijn geleverd,
 - f. documenten of andere informatie waaruit blijkt dat het hout of de houtproducten in overeenstemming met de toepasselijke wetgeving zijn.

2. **Risicobeoordelingsprocedures:** hiermee kan de marktdeelnemer het risico analyseren en inschatten dat illegaal gekapt hout of producten van dergelijk hout op de markt worden gebracht. Bij dergelijke procedures moet niet alleen rekening worden gehouden met de informatie onder punt 1, maar ook met de relevante criteria voor risicobeoordeling. Hoewel er geen uniform systeem is voor het bepalen van de risico's, dient de marktdeelnemer elk van de volgende vragen te beantwoorden:
 - *Heeft de leverancier alle documenten overhandigd die naleving van de toepasselijke wetgeving aantonen en zijn deze documenten controleerbaar?* Als alle mogelijke documenten beschikbaar zijn, is de kans groter dat de toeleveringsketen van het product een gevestigde keten is. De marktdeelnemer dient een gegrond vertrouwen te hebben dat de documenten echt en betrouwbaar zijn.
 - *Zijn er aanwijzingen dat een bedrijf in de toeleveringsketen betrokken is bij illegale praktijken?* De kans is groter dat hout gekocht van een bedrijf betrokken bij illegale praktijken illegaal gekapt is.
 - *Komt illegale houtkap vaker voor in het land van herkomst en/of het subnationale gebied waar het hout is gekapt?* Hierbij moet ook worden gekeken naar de aanwezigheid van gewapende conflicten.
 - *Is er bij specifieke boomsoorten een hoger risico op illegale houtkap?*

- *Heeft de VN-Veilighedsraad of de Europese Commissie sancties opgelegd voor import en export van hout?*
- *Is het beleidsniveau reden tot zorg?* Het beleidsniveau kan de betrouwbaarheid van bepaalde documenten die conformiteit met de toepasselijke wetgeving tonen, verzwakken. Er moet dus rekening worden gehouden met het corruptieniveau in het land, de risico-indices en andere beleidsindicatoren.
- *Complexiteit van de toeleveringsketen van hout en houtproducten:* hoe complexer de toeleveringsketen, hoe moeilijker het is om de herkomst van het product terug te traceren naar de kaplocatie. Indien op een bepaald moment in de toeleveringsketen niet de vereiste informatie kan worden overlegd, neemt de kans op de aanwezigheid van illegaal gekapt hout in de keten toe.

3. **Risicobeperkingsprocedures:** wanneer de beoordeling aantoont dat er een risico is op illegaal hout in de toeleveringsketen, kan dat risico worden beperkt door toereikende en evenredige maatregelen voor effectieve minimalisatie van het risico. Dit kan het volgende omvatten: bijkomende informatie en/of onafhankelijke controles door derden, tot aan de uiteindelijke beslissing om de partij hout of houtproducten niet te kopen. Maatregelen voor risicobeperking kunnen ook het wijzigen van de leveringsbron inhouden (!)

4. Waar zijn de regels voor een correcte uitvoering van de zorgvuldigheidseisen te vinden? Kunnen de bedrijven dit zelf doen of moeten ze iemand inhuren?

De zorgvuldigheidseisen zijn beschreven in de [EU Houtverordening](#).

Een bedrijf, organisatie of persoon die hout produceert binnen de EU of die hout invoert in de EU en dit hout voor het eerst op de markt brengt, wordt onder de EU Houtverordening een “marktdeelnemer” genoemd en moet zich aan het stelsel van zorgvuldigheidseisen houden. Om te voldoen aan de eisen, moet de benadering van de marktdeelnemer bestaan uit drie elementen inherent aan risicobeheer:

1. toegang tot informatie
2. risicobeoordeling
3. beperking van het onderkende risico

De marktdeelnemer past het stelsel van zorgvuldigheidseisen toe op elke afzonderlijke door een bepaalde leverancier binnen een periode van maximaal 12 maanden geleverde soort hout of houtproduct, op voorwaarde dat de boomsoort, het land of de landen van oorsprong, of in voorkomend geval de subnationale regio('s) en de kapconcessie(s) ongewijzigd zijn gebleven. Bijvoorbeeld: indien de houtsoort of leverancier verandert, dient het stelsel van zorgvuldigheidseisen opnieuw te worden toegepast.

Het ontwerpen van een eigen stelsel van zorgvuldigheidseisen, een serviceprovider vragen een stelsel te maken of het stelsel van een toezichthoudende organisatie volgen, is een beslissing die elke marktdeelnemer moet nemen op basis van de eigen capaciteit, resources en kennis. De EU Houtverordening schrijft geen benadering voor. De inspanningen vereist om een stelsel te maken,

zijn afhankelijk van de complexiteit van de toeleveringsketen en het vakgebied van de marktdeelnemer.

Een bedrijf, organisatie of persoon die voor de tweede, derde of daaropvolgende keer hout of houtproducten koopt of verkoopt in de EU wordt ook wel een handelaar genoemd. Een handelaar die koopt of verkoopt, moet het volgende kunnen aantonen:

1. van wie het hout of de houtproducten zijn gekocht; en
2. aan wie het hout of de houtproducten zijn verkocht.

Deze informatie moet ten minste vijf jaar lang worden bewaard en moet bij eventuele controles kunnen worden overlegd.

Marktdeelnemer en verantwoordelijkheden

5. Wat wordt bedoeld met de term "marktdeelnemer"?

In de verordening wordt onderscheid gemaakt tussen "marktdeelnemers" en "handelaren":

"Marktdeelnemers" zijn natuurlijke personen of rechtspersonen die hout of houtproducten voor het eerst op de interne markt brengen. "Handelaren" zijn natuurlijke personen of rechtspersonen die in het kader van een handelsactiviteit op de interne markt hout of houtproducten kopen of verkopen die reeds op de interne markt zijn gebracht (door een marktdeelnemer).

De definitieve leidraad voor de Europese Houtverordening is aangepast, waarin de definitie "op de markt brengen door het FLEGT comité is herzien. Het "op de markt brengen" geschiedt derhalve wanneer de marktdeelnemer voor de eerste maal hout of houtproducten ter beschikking stelt op de interne markt met het oog op distributie of gebruik in het kader van een handelsactiviteit.

De bepalingen van de verordening met betrekking tot de "marktdeelnemers" zijn derhalve van toepassing op:

(a) bedrijven of individuen die hout kappen in de EU teneinde dit te verwerken of te distribueren onder commerciële of niet-commerciële afnemers,

(b)(i) bedrijven of individuen die hout of houtproducten invoeren in de EU teneinde dit hout of deze houtproducten te verwerken of te distribueren onder commerciële of niet-commerciële afnemers, en

(b)(ii) bedrijven of individuen die hout kappen in de EU of hout of houtproducten invoeren in de EU voor exclusief gebruik in hun eigen bedrijf.

De link naar de definitieve leidraad (September 2013) is terug te vinden op de EPV-website.

FEFPEB-leden kunnen worden geclassificeerd als marktdeelnemer, handelaar of beide, afhankelijk van het feit of ze het hout of de houtproducten voor het eerst op de EU-markt hebben

gebracht. In de toeleveringsketen van houten verpakkingen is het gebruikelijk dat de Europese verpakking- en palletindustrie hout of houtproducten verkrijgt van zagerijen en/of houthandelaren.

- Indien hout of houtproducten worden gekocht van Europese zagerijen en houthandelaren, worden FEFPEB-leden aangemerkt als handelaren;
- Indien hout of houtproducten worden gekocht van niet-Europese zagerijen of houthandelaren (zoals Russische houthandelaren), worden FEFPEB-leden aangemerkt als marktdeelnemers omdat ze het hout of de houtproducten voor het eerst op de EU-markt brengen.

Een FEFPEB-lid is ook een marktdeelnemer als hij bijvoorbeeld Russisch hout of Russische houtproducten bestelt bij een Europese importeur, maar de producten rechtstreeks uit Rusland ontvangt. In dit geval ziet de importeur de producten niet en heeft deze nooit in bezit. Het FEFPEB-lid is de eerste partij op de interne markt die fysiek eigenaar is van het hout of de houtproducten en wordt daardoor aangemerkt als marktdeelnemer.

6. *Wat wordt van mij als marktdeelnemer verwacht?*

Marktdeelnemers moeten zich houden aan een stelsel van zorgvuldigheidseisen dat drie elementen omvat die onder de EU Houtverordening vereist zijn. Dit geldt voor elk verhandeld houtproduct (behalve houtproducten die niet onder de verordening vallen).

Volgend op de uitleg van het stelsel van zorgvuldigheidseisen (vraag 2):

Element 1

Informatie: de eerste fase is het controleren over welke informatie u reeds beschikt voor elk product dat u koopt. De verordening vereist dat u beschikt over of toegang hebt tot twee typen informatie:

- Informatie over het product:

De meeste bedrijven houden al een registratie bij over het soort informatie dat in het blauw wordt weergegeven;

- beschrijving, met inbegrip van de handelsnaam en het type product** alsmede de gebruikelijke benaming van de boomsoort en, indien van toepassing, de volledige wetenschappelijke benaming daarvan,
- land waar het hout is gekapt (en, indien van toepassing, het subnationale gebied waar het hout is gekapt alsmede de kapconcessie),
- hoeveelheid (uitgedrukt in omvang, gewicht of aantal eenheden),**
- naam en adres van de persoon die het hout aan de marktdeelnemer heeft geleverd,**
- naam en adres van de handelaar aan wie het hout of de producten daarvan zijn geleverd,**
- documenten of andere informatie waaruit blijkt dat het hout of de houtproducten in overeenstemming met de toepasselijke wetgeving zijn.

- Informatie over de soorten en het bos:

De informatie die niet in het blauw wordt weergegeven, wordt niet standaard bij alle producten geleverd en vereist waarschijnlijk meer inspanning.

Element 2

Risicobeoordelingsprocedure: de risicobeoordelingsprocedure kan een basisprocedure zijn of een juist een relatief complexe procedure afhankelijk van de complexiteit van de toeleveringsketen. De risicobeoordelingsprocedure gaat over twee componenten:

- Legale houtkap – is er bewijs voor een verwaarloosbaar risico dat het hout illegaal is gekapt?
- Traceerbaarheid – is er bewijs dat er voldoende controle is in de gehele toeleveringsketen om te kunnen garanderen dat het hout daadwerkelijk afkomstig is uit het aangegeven bos?

Het kan nuttig zijn een procedure te hebben die uit twee fasen bestaat. In de eerste fase worden producten met een verwaarloosbaar risico geïdentificeerd die zonder verdere inspanning op de markt kunnen worden gebracht. In de tweede fase wordt hout met een niet-verwaarloosbaar risico geïdentificeerd. Hiervoor zijn de risicobeperkingsprocedures vereist.

1e fase - identificatie van producten met een verwaarloosbaar risico

Het product is gecertificeerd volgens een systeem conform de eisen van de verordening

Het risico is verwaarloosbaar wanneer het hout of houtproduct is gecertificeerd volgens een certificeringssysteem dat voldoende garantie biedt dat de toepasselijke wetgeving is nageleefd. Zowel het FSC-systeem als het PEFC-systeem garanderen waarschijnlijk dat het risico verwaarloosbaar is. Nationale systemen, met name in landen met een hoog illegaliteitsniveau, kunnen minder betrouwbaar zijn en bieden mogelijk geen Chain of Custody certificering. ISO 9000 en 14001 bieden geen garantie op legale houtkap.

De FSC- en PEFC-systemen certificeren zowel bosbeheer als Chain of Custody en hebben dus betrekking op legale houtkap en traceerbaarheid.

Opmerking: veel leveranciers hebben een FSC of PEFC Chain of Custody certificaat, maar niet alle producten die ze verkopen, zijn gecertificeerd. Het is van belang dat het product zelf gecertificeerd is en niet alleen de leverancier. Dit kan het beste worden gedaan door de eis voor certificering op te nemen in de aankoopdocumenten en ervoor te zorgen dat dit op de factuur staat.

Het hout in het product is geverifieerd als legaal volgens een systeem conform de eisen van de verordening

Het risico is verwaarloosbaar wanneer het product is gemaakt met hout uit een bos geverifieerd volgens een systeem voor legaliteitsverificatie dat voldoende garantie biedt van conformiteit met de toepasselijke wetgeving. Er zijn diverse systemen beschikbaar, maar slechts enkele hiervan bieden voldoende garantie. Het is van belang dat het bereik van de beoordeelde wetten (dit moeten alle relevante wetten zijn en niet alleen het recht op houtkap) en de kwaliteit van de verificatie worden gecontroleerd. Systemen beheerd door internationaal erkende certificeringsinstanties omvatten hoogstwaarschijnlijk een krachtige verificatie.

Niet alle verificatiesystemen omvatten Chain of Custody controle, dus dit is mogelijk nog vereist.

Het product is gemaakt met hout met een FLEGT-licentie of CITES-vergunning

De verordening verklaart dat hout met een FLEGT-licentie of CITES-vergunning automatisch voldoet aan de wettelijke eisen. FLEGT-licenties en CITES-vergunningen worden gecontroleerd bij invoer in de EU. Hierna moet het hout traceerbaar zijn in de toeleveringsketen binnen de EU.

Het product is gemaakt met hout gekapt in een land met verwaarloosbare niveaus van illegaliteit

Er zijn veel landen met een strenge wetsuitvoering waar het risico op illegale houtkap dus verwaarloosbaar is. Waar dit kan worden aangetoond (bijvoorbeeld via een geloofwaardige en onafhankelijke beoordeling van de wetsuitvoering), kan men aannemen dat voor producten gemaakt met hout uit dat land het risico verwaarloosbaar is. Er zijn wel afdoende Chain of Custody controles vereist.

2e fase - identificatie van producten waarvoor risicobeperking is vereist

De boomsoorten waarvan het product is gemaakt, worden vaak illegaal gekapt

Sommige boomsoorten, met name zeldzame of waardevolle soorten, worden vaak illegaal gekapt. Als het product is gemaakt met een houtsoort die regelmatig illegaal wordt gekapt, is er meer informatie vereist om te bewijzen dat het hout legaal is gekapt.

Meer informatie is beschikbaar op www.illegal-logging.org en www.globalforestregistry.org.

In het land waarin het hout is gekapt, is regelmatig sprake van illegale kap

Sommige landen hebben een hoog niveau van illegale houtkap. Soms wordt dit aangegeven door de overheid van het land zelf, maar andere keren wordt dit aangegeven door externe waarnemers.

Als het hout is gekapt in een land waarin het risico van illegale houtkap hoog is, is er meer informatie vereist om te bewijzen dat het hout legaal is gekapt.

Meer informatie over het risico op illegale houtkap is beschikbaar op www.illegal-logging.org en www.globalforestregistry.org. Indien er geen informatie beschikbaar is, kan het mogelijke risico ook worden beoordeeld op basis van indices, zoals de Transparency International Corruption Perceptions Index.

Er lopen sancties tegen het land van herkomst

Soms stellen de VN of EU sancties met betrekking tot hout in tegen bepaalde landen. De reden hiervoor is dat de opbrengsten van de houtverkoop veelal worden gebruikt om burgeroorlogen of onderdrukking te financieren. Hout uit landen waartegen sancties lopen, mag niet op de EU-markt worden gebracht.

De toeleveringsketen is lang of gecompliceerd

Hout doorloopt vaak vele verwerkingsfasen tussen het bos en uiteindelijke product. Hierbij zijn vaak verschillende eigenaren en landen betrokken. Wanneer de toeleveringsketen lang of complex is, is het veel moeilijker om zeker te zijn van de herkomst van het hout. Elke extra link in de keten is namelijk weer een punt waar illegaal hout - per ongeluk of met opzet - in de toeleveringsketen kan zijn gekomen.

Als de toeleveringsketen lang of complex is, moet er sterk bewijs zijn dat er voldoende controle is in de gehele keten en moet men zeker weten waar het uiteindelijke product vandaan komt.

Chain of Custody certificering biedt garantie dat de toeleveringsketen wordt gecontroleerd. Hoewel dit doorgaans gekoppeld is aan certificeringssystemen voor bosbeheer, bieden veel certificeringsinstanties ook Chain of Custody certificering voor niet-gecertificeerd hout (dat bijvoorbeeld is geverifieerd als legaal hout of met een FLEGT-licentie).

Het product is samengesteld uit hout afkomstig uit veel verschillende bronnen

Veel houtproducten zijn gemaakt van hout afkomstig van verschillende bronnen. Dit varieert van producten van alleen hout, zoals meubels, tot paneelproducten, zoals triplex, multiplex en MDF, en papier.

Voor samengestelde producten moet er worden samengewerkt met leveranciers om de herkomst van alle verschillende componenten te kunnen identificeren. Certificering is één optie aangezien dit garantie biedt zonder dat er afzonderlijke informatie over elke bron van herkomst moet worden verzameld. Een andere optie is hout kopen van houtzagerijen die een sterk beleid hebben ten aanzien van legaal gekapt hout in alle contracten met leveranciers en die een systeem hebben voor controle of wel aan deze contractvoorwaarden wordt voldaan.

Er is geen informatie beschikbaar over de oorsprong van het hout in het product

Er zullen ongetwijfeld vele gevallen zijn waarin leveranciers geen informatie kunnen geven over de herkomst van het hout gebruikt in een product, omdat ze deze informatie niet vereisen van hun eigen leveranciers. In dit geval zijn er twee opties:

- Koop niet meer van leveranciers die onvoldoende informatie leveren.
- Werk samen met leveranciers zodat ze hun eigen toeleveringsketen begrijpen en kunnen beheren om zo producten met een verwaarloosbaar risico te kunnen leveren.

Element 3

Risicobeperkingsprocedures: de benadering voor risicobeperking varieert afhankelijk van het soort product, de complexiteit van de toeleveringsketen en de herkomst van het hout. In sommige gevallen is de procedure duidelijk, maar in andere gevallen niet omdat leveranciers vaak zelf ook niet over de vereiste informatie beschikken.

Als er onvoldoende informatie beschikbaar is over de legaliteit van het product, is er een kans dat het product illegaal gekapt is. Vanwege het verbod op illegaal hout in de verordening loopt een marktdeelnemer risico op vervolging wanneer het product toch op de EU-markt wordt gebracht. Er moet daarom een beslissing worden genomen over het wel of niet doorgaan met een product van die leverancier, of om samen te werken met de leverancier zodat deze de toeleveringsketen voor het product beter begrijpt en met bewijs kan komen dat het gebruikte hout afkomstig is uit legale bronnen.

Gelukkig zijn veel bedrijven de afgelopen tien jaar al bezig met het uitsluiten van illegaal en niet-duurzaam hout als reactie op de wens van de klant of interne beleidsverplichtingen. Men heeft daardoor redelijk veel ervaring met de verschillende opties:

- Verzoeken om meer informatie: leveranciers kunnen soms, met name voor producten met een relatief korte toeleveringsketen, heel eenvoudig meer informatie geven in de vorm van documenten die bewijzen dat hout afkomstig is uit een legale bron.
- Gebruik van gecertificeerde en geverifieerde producten: een veelgebruikte optie is het kopen van gecertificeerde of geverifieerde houtproducten. Sommige leveranciers verkopen zowel gecertificeerd als ongecertificeerd hout. U kunt dus overschakelen naar ander hout zonder van leverancier te veranderen. In andere gevallen moet er wel een andere leverancier of zelfs een andere productreeks worden gekozen.
- Controles door derden: in sommige gevallen, met name voor dure of eenmalige inkopen, kan het effectief zijn om een derde partij in te huren (bijvoorbeeld een certificeringsinstantie) om voor een specifieke zending van hout of een productlijn zowel de legaliteit als de toeleveringsketen te controleren.

Het kan even duren om ervoor zorgen dat alle producten een verwaarloosbaar risico hebben. Het is daarom belangrijk zo snel mogelijk voorbereidingen te treffen voor de nieuwe verordening zodat u voldoende tijd hebt om samen te werken met bestaande leveranciers of om, indien nodig, nieuwe leveranciers te zoeken en hiernaar over te stappen.

De informatie met betrekking tot de voorraad van de marktdeelnemer en toepassing van de risicobeperkingsprocedures moet worden gedocumenteerd. Deze records moeten ten minste vijf jaar lang worden bewaard en moeten op verzoek kunnen worden overhandigd aan de bevoegde autoriteiten.

7. *Wat moet ik doen als ik hout of houtproducten importeer van buiten de EU?*

Als u hout of houtproducten rechtstreeks bij een leverancier buiten de EU koopt, wordt u beschouwd als marktdeelnemer onder de EU Houtverordening en moet u zich houden aan het stelsel van zorgvuldigheidseisen. Zie vraag 5 voor een definitie van de term marktdeelnemer en vraag 6 voor wat er van een marktdeelnemer wordt vereist.

8. *Wat moet ik doen als ik hout of houtproducten produceer in de EU?*

Als u hout [...] op de EU-markt brengt door bijvoorbeeld hout te produceren in de EU, wordt u geclassificeerd als "marktdeelnemer". U moet zich daarom houden aan het stelsel van zorgvuldigheidseisen. Zie vraag 5 voor een definitie van de term marktdeelnemer en vraag 6 voor wat er van een marktdeelnemer wordt vereist.

De verantwoordelijkheden van handelaren

9. Wat houdt de term “handelaar” in?

In de verordening wordt onderscheid gemaakt tussen marktdeelnemers en handelaren:

Handelaren zijn natuurlijke personen of rechtspersonen die in het kader van een handelsactiviteit op de interne markt hout of houtproducten kopen of verkopen die reeds op de interne markt zijn gebracht (door een marktdeelnemer).

10. Wat wordt van mij verwacht als handelaar?

Als handelaar bent u verplicht bij te houden van wie u hout of houtproducten koopt en aan wie u het verkoopt. Bijna alle organisaties houden al een registratie met deze informatie bij. Het is dus onwaarschijnlijk dat dit extra werk met zich meebrengt. Deze informatie is alleen nodig tot het laatste verkooppunt in de handelsactiviteit. U hoeft geen informatie bij te houden over verkopen aan de eindconsument.

Deze documenten met traceergegevens moeten ten minste vijf jaar lang worden bewaard en moeten op verzoek kunnen worden overhandigd aan de bevoegde autoriteiten.

11. Wat moet ik doen als ik hout of houtproducten koop van een leverancier gevestigd in de EU?

Als koper of verkoper van hout of houtproducten in de EU wordt u geclassificeerd als handelaar. Net als bij handelaren of wederverkopers aan wie u verkoopt, moet u ook de volgende vragen kunnen beantwoorden:

- a. van wie zijn het hout en de houtproducten gekocht; en
- b. aan wie zijn het hout en de houtproducten verkocht (indien van toepassing).

Deze informatie moet ten minste vijf jaar lang worden bewaard en moet op verzoek kunnen worden overhandigd voor controle.

Voor hout en houtproducten gekocht van een leverancier gevestigd in de EU hoeft u zich *niet* aan het stelsel van zorgvuldigheidseisen te houden en bewijs van herkomst of legaliteit te kunnen overleggen. U hoeft alleen maar bij te houden van wie u het hout en de houtproducten hebt gekocht en aan wie u het, indien van toepassing, hebt verkocht.

Toezichthoudende organisatie

12. Wat is een toezichthoudende organisatie?

De rol van toezichthoudende organisaties is het beheren en regelmatig evalueren van de stelsels van zorgvuldigheidseisen die door de marktdeelnemers kunnen worden gebruikt.

Toezichthoudende organisaties moeten er ook voor zorgen dat marktdeelnemers de stelsels van zorgvuldigheidseisen correct toepassen.

Het gebruik van een toezichhoudende organisatie is optioneel en marktdeelnemers kunnen ervoor kiezen hun eigen stelsel van zorgvuldigheidseisen toe te passen.

13. Hoe word ik een toezichhoudende organisatie?

Elke juridische entiteit in de EU mag bij de Commissie een aanvraag indienen om te worden erkend als toezichhoudende organisatie. Voor erkenning als toezichhoudende organisatie moet de aanvrager kunnen aantonen dat aan alle vereisten in artikel 8 van de [EU Houtverordening](#) is voldaan.

De volgende toezichhoudende organisaties zijn erkend door de Europese Commissie:

- NEPCon (erkend op Europees niveau sinds 19 augustus 2013)
- Conlegno (erkend op nationaal niveau (Italië) sinds 19 augustus 2013)
- Control Unions Certifications (erkend op Europees niveau sinds 26 maart 2014)
- Bureau Veritas (erkend op Europees niveau sinds 26 maart 2014)

Een lijst van door de EU erkende toezichhoudende organisaties is gepubliceerd op de [officiële website van de Europese Commissie](#).

Legaliteit en conformiteit

14. Hoe kan ik voldoen aan de EU Houtverordening?

Voor naleving van de verordening moet aan de onderstaande eisen worden voldaan:

- Als u een handelaar bent die hout of houtproducten koopt of verkoopt in de EU, moet u de volgende informatie kunnen overleggen:
- (a) van wie u het hout of de houtproducten hebt gekocht; en
- (b) aan wie u het hout en de houtproducten hebt verkocht (indien van toepassing).

Deze informatie moet ten minste vijf jaar lang worden bewaard en moet op verzoek kunnen worden overhandigd voor controle.

- Als u een marktdeelnemer bent die hout of houtproducten op de markt brengt (u koopt hout of houtproducten alleen rechtstreeks van een leverancier buiten de EU of u produceert zelf hout in de EU) moet u zich aan een stelsel van zorgvuldigheidseisen houden.

Zie vraag 3 voor een definitie van de term stelsel van zorgvuldigheidseisen.

15. Wat is de beste certificeringstandaard om ervoor te zorgen dat ik onze producten kan blijven invoeren in de EU?

De accepteerbaarheid van een certificeringstandaard als bewijs dat aan de vereisten van de EU Houtverordening is voldaan, is een beslissing die de marktdeelnemer die voor het eerst hout op de EU-markt brengt, zelf moet nemen na zorgvuldige beoordeling van de geloofwaardigheid van een bepaald systeem geverifieerd door derden zoals vereist door de EU Verordening en de Commissie die de verordening implementeert. De verantwoordelijkheid ligt bij de marktdeelnemer.

Op dit moment zijn wereldwijd meerdere certificeringstandaarden geïmplementeerd. Veel van deze standaarden bieden in enige mate een beoordelingsniveau voor legaliteit alsmede de mogelijkheid om informatie over het land, de regio of het gebied van herkomst van het materiaal in te zien.

Het recente Proforest-rapport "Assessment of Certification and Legality Verification Schemes against the EU Timber Regulation" bevat nuttige informatie hierover. Dit rapport is beschikbaar via de volgende koppeling www.proforest.net/publication/bibliog.2012-12-11.9951964156

16. Is er een verklaring of tekst met betrekking tot de Europese houtverordening die ik kan gebruiken in de communicatie met klanten?

Met betrekking tot de EU Houtverordening (995/2010) wordt regelmatig de vraag gesteld of EPV-leden (onder de EU Houtverordening geïnclassificeerd als "marktdeelnemer" of "handelaar") een certificaat of verklaring aan hun klant kunnen overhandigen om aan te tonen dat het geleverde hout van legale herkomst is.

Met ingang van 3 maart 2013 is het een (minimum) eis dat het hout en de houtproducten van legale herkomst is/zijn en in overeenstemming met de EU Houtverordening in de veronderstelling dat de "operator" (op correcte wijze) een stelsel van zorgvuldigheidseisen heeft toegepast. Een certificaat of verklaring is dan ook niet nodig.

Er zijn klanten die aandringen op het verkrijgen van een dergelijk certificaat / verklaring. Vandaar dat het volgende kan worden gebruikt in de communicatie met klanten:

- Standaardtekst:

"Op basis van de verkregen informatie/documentatie bevestigen wij dat het geleverde hout en/of houtproducten in overeenstemming is/zijn met de EU Houtverordening 995/2010 en wordt/worden derhalve beschouwd als hout/houtproducten van legale herkomst.

Houd er rekening mee dat na de invoering van de EU Houtverordening (995/2010) op 3 maart 2013, er geen verplichting voor marktdeelnemers en/of handelaren bestaat om te voorzien in een verklaring/certificaat dat het geleverde hout en/of houtproducten in overeenstemming is/zijn met de EU Houtverordening."

De standaardtekst is als volgt naar het Engels vertaald:

"Based on the obtained information/documentation we confirm that the delivered timber and/or timber products are in compliance with the EU Timber Regulation 995/2010 and are therefore considered of legal origin.

Please note that following introduction of the EU Timber Regulation (995/2010) on 3 March 2013, no requirement exists for operators and/or traders to provide a declaration/certificate that the delivered timber and/or timber products are in compliance with the EU Timber Regulation."

- Standaardverklaring:

Deze standaardverklaring kan worden teruggevonden op www.epv.nl/activiteiten-epv/legaliteit

17. Wat is FLEGT?

Het beleid van de Europese Unie voor de bestrijding van illegale houtkap en bijbehorende handel werd in 2003 gedefinieerd met het FLEGT-actieplan (Forest Law Enforcement Governance and Trade). De belangrijkste regio's en landen waarop het FLEGT-actieplan zich richt, en die samen bijna 60% van het bos ter wereld beslaan en een groot deel van het internationaal verhandelde hout leveren, zijn Centraal-Afrika, Rusland, tropisch Zuid-Amerika en Zuidoost-Azië. Het FLEGT-actieplan omvat maatregelen voor vraag en aanbod om illegale houtkap tegen te gaan. Dit actieplan is in november 2003 goedgekeurd door de Raad van de Europese Unie.

Het FLEGT-actieplan heeft tot twee belangrijke wetten geleid:

1. FLEGT Verordening aangenomen in 2005, voor de controle van hout ingevoerd in de EU vanuit landen die bilaterale vrijwillige partnerschapsovereenkomsten (FLEGT VPA's) hebben gesloten met de EU;
2. EU Houtverordening, aangenomen door het Europees Parlement en door de Raad in oktober 2010, als een overkoepelende maatregel om het aanbieden van illegaal hout en illegale houtproducten op de interne markt te verbieden.

Hout en houtproducten met een geldige FLEGT-licentie voldoen aan de eisen van de verordening:Hout met een FLEGT-licentie afkomstig uit een land met een vrijwillige partnerschapsovereenkomst (VPA) met de EU en waarvan het zekerheidssysteem voor legale kap bewezen functioneel en geldig is, wordt als legaal hout beschouwd.

Momenteel zijn er landen bezig met het ontwikkelen van de systemen overeengekomen onder een vrijwillige partnerschapsovereenkomst (VPA) en zijn diverse landen nog aan het onderhandelen met de EU. Daarnaast zijn er landen in Afrika, Azië en Midden- en Zuid-Amerika die hebben aangegeven interesse te hebben in een VPA.

Meer informatie over FLEGT is te vinden op: <http://ec.europa.eu/environment/forests/flegt.htm>

Meer informatie over VPA-landen is te vinden op: www.euflegt.efi.int/portal/home/vpa_countries

18. Wat is CITES?

CITES (de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten) is een internationale overeenkomst tussen overheden. Het doel is voorkomen dat in het wild levende dier- en plantensoorten worden bedreigd door internationale handel.

CITES is een internationale maar vrijwillige overeenkomst tussen landen. Landen die hebben aangegeven zich aan deze overeenkomst te houden, worden ook wel partijen genoemd. Hoewel CITES juridisch bindend is voor alle betrokken partijen, met andere woorden ze moeten de overeenkomst implementeren, heeft de nationale wetgeving voorrang. Deze overeenkomst biedt echter een raamwerk dat door alle partijen moet worden gerespecteerd. Elk land moet zijn eigen nationale wetgeving aanpassen om ervoor te zorgen dat CITES op een nationaal niveau wordt geïmplementeerd.

Hout en houtproducten die onder een geldige CITES-vergunning vallen, voldoen aan de vereisten van de houtverordening: Bij export moet hout opgenomen in de lijsten in bijlage A, B of C van de verordening als legaal gekapt worden beschouwd.

Bij het importeren van hout en houtproducten die onder een geldige CITES-vergunning vallen, hoeft de marktdeelnemer geen stelsel van zorgvuldigheidseisen te hanteren voor die producten.

Meer informatie over CITES is te vinden op: http://ec.europa.eu/environment/cites/home_en.htm

Certificeringssystemen zoals FSC en PEFC

19. Is de EU Houtverordening hetzelfde als de Forest Stewardship Council (FSC) of het Programme for the Endorsement of Forest Certification (PEFC)?

Nee. De EU Houtverordening is een onderdeel van de wetgeving van de Europese Unie die de handel in illegaal gekapt hout op de EU-markt verbiedt. De EU Houtverordening omvat verplichte procedures voor degenen die handelen in hout binnen de EU. Deze procedures moeten de kans op de verkoop van illegaal hout minimaliseren. De verordening is van toepassing op zowel ingevoerd als nationaal geproduceerd hout. De verordening reguleert de handel in houtproducten op de EU-markt en heeft betrekking op de meeste houtproducten die vaak verhandeld worden. Alle betrokken marktdeelnemers en handelaren zijn verplicht deze wetgeving na te leven.

De Forest Stewardship Council (FSC) en het Programme for the Endorsement of Forest Certification (PEFC) zijn twee van de bestaande vrijwillige systemen waaruit bosbeheerders, houtverwerkingsbedrijven en handelaren kunnen kiezen voor bosbeheer en Chain of Custody certificering. Deze standaarden zijn gebaseerd op de overeengekomen praktijken voor duurzaam bosbeheer wereldwijd. Overheden kunnen zelf bepalen of hun staatsbossen moeten worden gecertificeerd tegen deze of andere bestaande standaarden. Het systeem wordt echter niet door de overheden beheerd en ze zijn niet betrokken bij de controle- of besluitvormingsprocessen voor de uitgifte van certificaten geverifieerd door derden.

Certificering door de FSC en PEFC wordt momenteel niet als geldig bewijs van legaal gekapt hout gezien onder de EU Houtverordening: In een eerder stadium werd gesproken over het opzetten van een "green lane" voor geloofwaardige certificeringssystemen, waarbij gecertificeerde producten van risicobeoordeling werden gevrijwaard. Dit werd niet geaccepteerd en als gevolg hiervan worden alleen producten met een FLEGT-licentie of CITES-vergunning automatisch van risicobeoordeling gevrijwaard.

Het gebruik van certificeringssystemen zoals FSC en PEFC is echter waardevol voor de risicobeoordelingsprocedure. Daarbij is het risico van hout en houtproducten afkomstig uit gecertificeerde bronnen over het algemeen verwaarloosbaar. Deze systemen zijn echter slechts een onderdeel van het stelsel van zorgvuldigheidseisen. Marktdeelnemers moeten er dus voor zorgen dat ze aan alle verplichtingen van de EU Houtverordening voldoen.

Wees alert met Chain of Custody documentatie en vergewist u zich ervan dat de certificaten elk specifiek product en/of component dekken.

20. Kan er worden aangenomen dat hout uit Chain of Custody systemen, zoals onder andere FSC, PEFC, Malaysian Timber Certification Scheme (MTCS) en Verification of Legal Origin (VLO), voldoet aan de EU Houtverordening?

Certificering door de Forest Stewardship Council (FSC), het Programme for the Endorsement of Forest Certification (PEFC) en andere systemen geverifieerd door derden kan worden gebruikt als hulpmiddel bij de risicobeoordeling- en risicobeperkingsprocessen indien marktdeelnemers ze als voldoende geloofwaardig beschouwen. Een certificaat is echter geen bewijs van legale houtkap en ontheft marktdeelnemers niet van de verplichting alle informatie te verzamelen en alle risicobeperkingsfactoren te beoordelen zoals vereist door de EU Houtverordening en Uitvoeringsverordening (EU) nr. 607/2012 van de Commissie. Alleen hout met een FLEGT-licentie dat afkomstig is uit een land met een vrijwillige partnerschapsovereenkomst (VPA) met de EU en waarvan het zekerheidssysteem voor legaal hout als functioneel is verklaard, en CITES-vergunningen voor de export van hout opgenomen in de lijsten in bijlage A, B of C van de verordening worden geaccepteerd als bewijs voor legaal gekapt hout.

Het Malaysian Timber Certification Scheme (MTCS) is goedgekeurd door de PEFC. Om deze reden gelden voor dit systeem dezelfde bepalingen als voor andere systemen geverifieerd door derden.

21. Zijn FSC en PEFC zorgvuldigheidspartners?

De term zorgvuldigheidspartners komt niet voor in de verordening. Als de term verwijst naar organisaties die marktdeelnemers helpen te voldoen aan de zorgvuldigheidseisen, is de correcte term toezichthoudende organisaties. Dit zijn organisaties geautoriseerd om hulp te bieden bij een stelsel van zorgvuldigheidseisen.

[Uitvoering en sancties](#)

22. Welke organisatie is verantwoordelijk voor uitvoering van de EU Houtverordening?

De EU Houtverordening is juridisch bindend voor alle EU-lidstaten. De lidstaten zijn verantwoordelijk voor de oplegging van doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties en voor uitvoering van de verordening. De lidstaten van de EU wijzen een of meer bevoegde autoriteiten aan voor uitvoering van de verordening.

De bevoegde autoriteiten voeren controles uit om na te gaan of marktdeelnemers wel aan de EU Houtverordening voldoen. Deze controles worden uitgevoerd volgens een periodiek bijgewerkt plan uitgaande van een risicobenadering. Bovendien mogen er controles worden uitgevoerd wanneer een bevoegde autoriteit beschikt over relevante informatie, met inbegrip van concrete aanwijzingen van derden, betreffende de naleving van deze verordening door een marktdeelnemer. Indien het bedrijf onderdeel is van een toezichthoudende organisatie, controleert de bevoegde autoriteit de organisatie zelf.

De controles kunnen bestaan uit:

- een onderzoek naar het stelsel van zorgvuldigheidseisen, met inbegrip van procedures voor risicobeoordeling en risicobeperking;
- een onderzoek naar de documentatie en gegevens die het behoorlijk functioneren van het stelsel van zorgvuldigheidseisen en de procedures aantonen;
- controles ter plaatse, met inbegrip van audits ter plaatse.

De lijst met (genomineerde) bevoegde autoriteiten voor elk EU-land is te vinden op:

http://ec.europa.eu/environment/forests/timber_regulation.htm

23. Waaruit bestaan de controles en sancties?

Elke lidstaat moet regels vaststellen inzake de sancties die van toepassing zijn bij overtreding van de bepalingen in de EU Houtverordening, en moet een bevoegde autoriteit aanwijzen die naleving van de verordening controleert. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De EU Houtverordening (artikelnr. 19) **schrijft onder meer de volgende sanctieniveaus voor:**

1. **Boetes** die evenredig zijn aan de milieuschade, aan de waarde van het betreffende hout of houtproducten en aan de belastingderving en economische nadelen die het gevolg zijn van de inbreuk. Het niveau van deze boetes wordt bij herhaling van een ernstige inbreuk geleidelijk verhoogd;
2. **Inbeslagname** van het betreffende hout en houtproducten;
3. **Onmiddellijke schorsing** van de vergunning tot uitoefening van commerciële activiteiten.

Implementatie op 3 maart 2013

24. Kan ik na 3 maart 2013 hout invoeren in de EU?

De EU Houtverordening verbiedt of verhindert de handel in houtproducten niet. Aangezien marktdeelnemers in de EU geen illegaal gekapt hout op de EU-markt mogen brengen en zich aan een stelsel van zorgvuldigheidseisen moeten houden, hebben ze echter informatie en documenten van hun leveranciers nodig om te bewijzen dat het hout afkomstig is uit legale kap.

Indien een marktdeelnemer conform de zorgvuldigheidseisen concludeert dat een van de houtbronnen een niet-verwaarloosbaar risico vormt, moet de marktdeelnemer maatregelen voor risicobeperking toepassen. De maatregelen voor risicobeperking kunnen variëren van het overstappen op een andere leverancier tot het vereisen van aanvullende informatie, documenten of certificaten tegen een verificatie door derden of een certificeringsstandaard die voldoet aan de toepasselijke wetgeving in het land van oogst, conform de vereisten van de EU Houtverordening.

25. Wat moet ik doen met hout/houtproducten die ik nu bestel maar die pas na 3 maart 2013 fysiek op de EU-markt worden gebracht?

Als hout of houtproducten na 3 maart 2013 op de markt worden gebracht, vallen ze onder de EU Houtverordening en moet er een stelsel van zorgvuldigheidseisen worden geïmplementeerd.

Het is van belang artikel 2 in de verordening te benadrukken. Volgens artikel 2 moet de introductie gebeuren:

- **op de interne markt** - het hout of de houtproducten moeten fysiek aanwezig zijn in de EU, door kap in de EU of door import en douanevrijgave. Producten krijgen namelijk pas de status 'goederen uit de Europese Unie' als ze door de douane zijn vrijgegeven. Goederen onder speciale douaneprocedures (zoals tijdelijke invoer, actieve veredeling, behandeling onder douanetoezicht, douane-entrepots, vrije zones) alsmede doorvoer en wederuitvoer worden niet beschouwd als goederen die op de markt worden gebracht.
- **voor de eerste keer** - houtproducten die al op de EU-markt zijn gebracht, vallen niet onder de verordening. Dit geldt ook voor producten afgeleid van houtproducten die al op de markt zijn gebracht. Het voor het eerst beschikbaar maken van een product heeft verder ook betrekking op elk afzonderlijk product dat op de markt wordt gebracht na de inwerkingtreding van de EU Houtverordening (3 maart 2013), en niet op de lancering van een nieuw product of een nieuwe productlijn. Het concept van een marktintroductie slaat bovendien op elk afzonderlijk product, niet op een soort product, ongeacht het feit of het product als afzonderlijke eenheid of als onderdeel van een reeks is geproduceerd.
- **in het kader van een handelsactiviteit** – zodat de verordening geen eisen oplegt voor niet-commerciële consumenten.

Alle bovenstaande elementen moet op hetzelfde moment aanwezig zijn. 'Op de markt brengen' moet daarom worden gezien als de eerste introductie van hout of houtproducten op de EU-markt door een marktdeelnemer voor distributie of voor gebruik in het kader van een handelsactiviteit.

De EU Houtverordening kan niet worden toegepast met terugwerkende kracht. Dat betekent dat het verbod niet van toepassing is op hout en houtproducten die op de markt zijn gebracht vóór de inwerkingtreding van de verordening op 3 maart 2013. Marktdeelnemers moeten echter bij controle door bevoegde autoriteiten kunnen aantonen dat ze een stelsel van zorgvuldigheidseisen hebben toegepast dat op 3 maart 2013 in werking is getreden. Het is daarom van groot belang dat marktdeelnemers hun eigen voorraad voor en na die datum kunnen identificeren. De verplichting tot traceerbaarheid voor handelaren geldt ook vanaf die datum.

Alle marktdeelnemers, ongeacht of ze wel of niet in de EU zijn gevestigd, moeten zich houden aan het verbod om illegaal gekapt hout op de markt te brengen en moeten voldoen aan de verplichting om een stelsel van zorgvuldigheidseisen te hanteren.

Overeenkomstige wetgeving in de VS en Australië

26. Wat doen de EU, de VS en Australië om hun systemen af te stemmen wat wetgeving en zorgvuldigheidseisen betreft zodat ons bedrijf dezelfde processen kan doorlopen bij export naar deze verschillende markten?

De VS, Australië en de EU hebben grotendeels dezelfde benaderingen voor het voorkomen dat illegaal gekapt hout op de markt wordt gebracht. Het raamwerk voor de verordeningen van deze landen werkt echter anders. Voor implementatiedoelinden betekent dit dat marktdeelnemers in de VS en de EU ongeveer dezelfde informatie nodig hebben maar dat deze informatie anders

wordt getoond. Ze moeten met name de herkomst van het hout in hun producten weten. Het hout moet bovendien afkomstig zijn uit legale kap.

27. Waarom kan de EU producten niet geleidelijk introduceren zoals de Lacey Act?

De Lacey Act vereist dat importeurs bij elke zending van planten of plantenproducten een basisdeclaratie (ook wel een PPQ 505 genoemd) moeten bijsluiten. De declaratievereisten zijn in werking getreden op 15 december 2008, maar de uitvoering van deze vereisten werd geleidelijk geïntroduceerd. Dit betekende dat de uitvoering voor bepaalde producten en productgroepen op een latere datum werd gepland. In de EU Houtverordening is geen sprake van geleidelijke introductie van de uitvoering voor verschillende producten. De EU Houtverordening dekt echter niet alle bestaande houtproducten. Het hout en de houtproducten die onder de EU Houtverordening vallen, worden vermeld in de bijlage van de [EU Houtverordening](#).

De EU kan de lijst met hout en houtproducten genoemd in de bijlage van de EU Houtverordening wijzigen of aanvullen nadat de verordening in werking is getreden en er enige ervaring is opgedaan met de implementatie ervan. Met name bij toekomstige ontwikkelingen met betrekking tot technische kenmerken of processen voor eindgebruikers en productie zullen er waarschijnlijk wijzigingen moeten worden doorgevoerd.

Praktische zaken

28. Ben ik een marktdeelnemer als mijn agent het hout of de houtproducten voor het eerst op de EU-markt brengt?

Voor hout gekapt buiten de EU:

- Indien een binnen de EU gevestigd bedrijf hout of houtproducten koopt in een land buiten de EU en dit hout of deze houtproducten voor het eerst op de interne markt brengt, is het binnen de EU gevestigde bedrijf "marktdeelnemer" onder de EU Houtverordening;
- Indien een binnen de EU gevestigd bedrijf hout of houtproducten koopt in een land buiten de EU en dit hout of deze houtproducten door een agent in de EU markt laat importeren, is het binnen de EU gevestigde bedrijf "marktdeelnemer" onder de EU Houtverordening;
- Indien een binnen de EU gevestigd bedrijf hout of houtproducten bestelt van een buiten de EU gevestigde leverancier die deze in de EU importeert, wordt het binnen de EU gevestigde bedrijf "marktdeelnemer" zodra het hout op de interne markt wordt gebracht (ook al wordt het eigendom pas formeel overgedragen zodra het hout aan het binnen de EU gevestigde bedrijf wordt geleverd);
- Indien een buiten de EU gevestigd bedrijf hout of houtproducten importeert in de EU en na douanefreigave op zoek gaat naar een koper, is dit buiten de EU gevestigde bedrijf "marktdeelnemer" zodra het hout op de interne markt wordt gebracht (aangezien dit buiten de EU gevestigde bedrijf het hout of houtproducten op de EU markt wordt gebracht);
- Indien een buiten de EU gevestigd bedrijf hout of houtproducten direct aan niet-commerciële eindgebruikers in de EU verkoopt, is dit buiten de EU gevestigd bedrijf "marktdeelnemer" zodra het hout of houtproducten op de EU markt wordt gebracht.

Alle marktdeelnemers, ongeacht of ze wel of niet in de EU zijn gevestigd, moeten zich houden aan het verbod om illegaal gekapt hout op de markt te brengen en moeten voldoen aan de verplichting om een stelsel van zorgvuldigheidseisen te hanteren.

Indien uw bedrijf en uw agent/importeur in de EU zijn gevestigd, wordt uw bedrijf als marktdeelnemer beschouwd wanneer uw bedrijf het hout of de houtproducten rechtstreeks van buiten de EU ontvangt en de agent/importeur (die het hout of de houtproducten voor het eerst op de EU-markt brengt) het hout of de houtproducten op geen enkel moment in bezit heeft. Uw bedrijf wordt een marktdeelnemer wanneer uw agent hout en houtproducten invoert in de EU voor distributie in het kader van handelsactiviteiten. De agent fungeert in feite als postbode; hij transporteert goederen namens uw bedrijf en brengt ze dus niet zelf op de markt.

Voorbeeld: een FEFPEB-lid bestelt Russisch hout of Russische houtproducten bij een Europese importeur, maar ontvangt de producten rechtstreeks uit Rusland. In dit geval ziet de importeur de producten niet en heeft deze nooit in bezit. Het FEFPEB-lid is de eerste partij op de interne markt die fysiek eigenaar is van het hout of de houtproducten en wordt daardoor aangemerkt als marktdeelnemer.

29. Wat moet ik doen wanneer ik hout of houtproducten koop van een zagerij of handelaar buiten de EU die het hout of de houtproducten heeft gekocht van verschillende bronnen?

Als het hout of de houtproducten afkomstig zijn uit verschillende bronnen, moet voor elk component of elke soort het risico worden bepaald.

30. Hoe vaak dien ik het stelsel van zorgvuldigheidseisen toe te passen?

De “marktdeelnemers” passen het stelsel van zorgvuldigheidseisen toe op elke afzonderlijke door een bepaalde leverancier binnen een periode van maximaal 12 maanden geleverde soort hout of houtproduct, op voorwaarde dat de boomsoort, het land of de landen van oorsprong, of in voorkomend geval de subnationale regio('s) en de kapconcessie(s) ongewijzigd zijn gebleven. Bijvoorbeeld: indien de houtsoort of leverancier verandert, dient het stelsel van zorgvuldigheidseisen opnieuw te worden toegepast.